

A zase platit!

Další "předevropský" bonbónek vytáhla EU na naše politiky. Je sice hezké, že za pár týdnů vstoupíme do EU, ale tento rok na tom prý proděláme! A to samozřejmě kvůli neschopnosti našich zákonodárců a ministerstev přizpůsobit naši legislativu tak, abychom mohli z EU čerpat všechny finance, na které bychom měli nárok. Naši poslanci si zřejmě mysleli, že EU je dojná kráva, ale zadarmo nic nedostaneme a tak jeli špatný sedlák, naše republika jednak nic nenadojí, ale ještě nás může eurokráva pěkně potkat. A tak letošní rok zaplatíme do evropské kasy téměř 20 miliard korun a zpět dostaneme přibližně polovinu, i když máme nárok až na 25 miliard korun. Čistý zisk našeho členství vyjádřený v korunách se rovná 10 miliard korun. Pro ilustraci: 10 000 000 000. Což se ovšem v našem rozpočtovém schodišti klesajícím k bankrotu celé země snadno ztratí. A tak poděkujeme našim zákonodárcům za schopnou neschopnost! Další příklad: Americký Boeing a firma Aero Vodochody. Není to tak dávno, co se jedna z vlád chválila za to, jak prodejem strategické firmy americké konkurenci zachránila náš podnik před krachem. Stalo se ovšem to, co si již před lety mohli přečíst čtenáři Republiky; americký "investor" podnik zadlužil a prakticky jej zlikvidoval. Jo, amici mají radost, zbavili se konkurence a ještě si za to nechají zaplatit. Chtějí totiž miliardu jako náhradu od státu za to, že ČR chce Boeing z Aera vyštípat, mezi tím si ovšem i samotný podnik pod vedením Američanů přivodil ztrátu necelých 10ti miliard korun, takže dalších 11 miliard vyletí komínem. Nebo, lépe řečeno, z peněženek daňových poplatníků. *Martin Mynařík*

TÝDENÍK

www.republikani-europarlament.com

www.republikani.com

www.repmladez.com

REPUBLIKA

DUBEN 2004

ČÍSLO 16/ROČNÍK XV

6 Kč

V EU nás čeká společnost vynikajících profesionálů

Máme se na co těšit. Odhlasovali jsme si členství ve zvlášť vybrané společnosti evropských úředníků, kterým ani 200.000 eur nestačí a proto si musí vypomáhat různými podvody na účet všech členských států, kterým omezi nebo zkrátí dotace. Obavy z odhalení jsou smělé. Žádné sankce, žádné soudy a vězení, ani pokuty, trestání jsou pouze ti, kdož se opovážili podvody zveřejnit a žádat nápravu.

Jedna z prvních korupčních afér proběhla již v letech 1993-94. Exekutiva EU byla nařčena ze zpronevěry a špatného hospodaření s prostředky EU. Rezoluce požadovala demisi komisařů Edith Cressonové a Manuela Marina. Bývalá francouzská premiérka se proslavila přidělováním dobře placených míst svým přátelům a zadáváním zakázek firmám zistným způsobem. Marin měl zase na starosti humanitární kancelář a finance ECHO, odkud se ztratilo 3,4 milionu EUR určených pro bývalou Jugoslávii. Ta nedostala nic. Také vyšetřeno nebylo vůbec nic! Parlament přiměl Komisi, aby se veřejně zhostila své zodpovědnosti za léta plýtvání, podvodů a špatného hospodaření.

Krizi rozpoutal jediný úředník EU. Jako člen kontrolní komise zjistil, v souladu s platnými předpisy, značné podvody na úseku komisařky Cressonové. Zprávu předal svým nadřízeným. Generální tajemník Evropské komise zahájil šetření a zapojila se i policie. Šetření vážilo. Proto úředník kontrolní komise předal svá zjištění ve formě Zprávy své komise Evropskému parlamentu a Evropskému účetnímu dvoru. Bylo to 14 svazků nabitých důkazovým materiálem. Exekutiva v Bruselu obratem pozastavila odváženému úředníkovi (Paul von Buiten z Holandska) pracovní poměr a zakázala mu vstup na pracoviště. Do tisku se aféra dostala přes evropské poslance. Úředník byl navíc obviněn, že porušil předepsané

postupy a zveřejnil z vlastní iniciativy informace, ačkoliv byly tajné!

Další bruselský skandál vypukl v roce 2002. Bylo potvrzeno, že na nejvyšší úrovni EU se komisaři dopustili obrovské defraudace částky, kterou auditoři odhadují na pět miliard euro, přý odhad skromný, protože skutečné částky se nedají přesně ověřit. Transakce EU totiž nemají žádné záznamy a komise nevede o svém rozpočtu a vydání ani minimální účetnictví, které je pro celé financování povinné. Komise nemá koherentní počítačový systém, který by se řídil zákonem určenými kontrolami, kdekdo do něj může vstupovat a měnit údaje. Evropská komisaři jsou většinou vysloužilí politici a vedle statistických platů pobírají dalších 100.000 eur na převod svých peněz do svých zemí, dostávají apanáže na osobní reprezentaci, luxusní bydlení, cestovné a tučné diety.

Auditní soud už také sedm let, rok co rok odmítá podepsat rozpočet jako správný, což však parlamentu nebrání, aby jej rok co rok schvaloval. Po posledním skandálu odstoupilo sice několik komisařů, ale ti co zůstali spokojeně úřadovali dál. Do funkce vrchní účetní komise nastoupila paní Andreasenová a byla vyzvána, aby schválila a podepsala loňský rozpočet. Po zjištění značných závad to odmítla, protože se domnívala, že má naopak vše dát do pořádku. Naivka. Její šéf, pan Kincock jí přesunul do jiné funkce, kde sice neměla nic na práci, ale také žádný přístup k informacím. Její přemístění zdůvodnil tím, že vytvořila naprostý krach v osobních vztazích a nepřijatelné ovzduší nevěřivosti mezi europoslanci! Znemožnil jí i možnost vypovídat v Evropském parlamentu.

Poslední skandál, který pronikl na veřejnost z března t.r., se týká falšování podpisů některých (a je jich hodně) poslanců Evropského parlamen-

tu. Napovrch totiž vyplulo zjištění, že poslanci falšují své podpisy na prezenčních listinách, aby jim nepropadly denní diety 262 euro (našich 8.650 Kč). Některé kluby poslanců si určili jednoho poslance, který hlídá účast dle potřeby. Sdělejí to tak flegmaticky, že zfalšované podpisy neodpovídají originálům již na první pohled. Přes dřívější upozornění kontrolních orgánů se radikální kontrola nekonala. Podezření se však objevilo znovu, když rakouský Hans Peter Martin vyřizoval propalování nějakých dokladů a ve srovnání obou dokladů s prezentační listinou se jednalo na jedno jméno o dva odlišné podpisy.

A to není všechno. Ani to poslancům nestačí. Někteří si ještě obstarávají od taxikářů potvrzení na jízdy, které nevykonali. Tučné částky jim také "kapou" k platu proplácením drahých letenek aerospolečností, ačkoliv ve skutečnosti létali na linkách levnějších. Poslanci totiž nemusí předkládat faktury za letenky, stačí pouze nahlásit cenu a eura putují do jejich kapes.

Mimo svých platů, dostávají poslanci EU úhradu cestovného v plné výši (ovšem jen nahlášené), úhradu za odvoz na letiště a z letiště, příspěvek na všeobecné výdaje (poštovné, telefony, nájem luxusních kanceláří ve výši 3.314 euro (109.362 Kč měsíčně). Na "jiné" pracovní výdaje ročně dalších 3.575 euro (113.300 Kč). Pokud má poslanec své asistenty, dostává každý maximálně jen 3.570 eur ročně (393.400 Kč). Pro poslance je pak pamatováno s tříměsíčním platem na odchodnou.

V EU je, jak vidět, peněz nadbytek, když si mohou dovolit tak rozcházet, kryt podvody, aniž by cokoli prospěšného udělali pro lidi svých členských států. To nám naopak budou zasahovat i do takových maličkostí, jako je cena za dětské plínky, a pokud se nepodřídíme Bruselu, dají nám velkou pokutu! Aby nehrozila pokuta v milio-

nech eur, "budeme muset kvůli tomu vyjednat s Bruslem dodatečnou výjimku", říká Eva Nováková z ministerstva financí. Ovšem odpověď bude a je už dnes jasná: "Dohadování skončilo už před rokem!!!"

Také paní Katharina von Schnurbein (zřejmě šlechtična) nás potěšila, když prohlásila, že nejsme v souladu s Evropskými zákony. Pokud nechceme platit další milionové pokuty, pak musíme změnit každý český zákon.

Na otázku, zda rozšíření pravomocí EU není v podstatě další oslabení práv a suverenity členských států, dal tisku odpověď bývalý náš ministr zahraničí: "Myslím, že nikoliv. Národní ani státní suverenity není tímto nijak dotčena!! Ministr zahraničí nemá pravomoc vykonávat praktickou politiku bez souhlasu hlav států, které mají navíc právo "VETA". Podobná situace je i v oblasti daní, kdy EU nemá pravomoc předepisovat ani harmonizovat daně. (!!!) Evropská unie nemá ani to základní právo vyhlásit státu válku."

V těchto případech zůstává v platnosti pravidlo jednomyslnosti. Jakákoliv změna na většinové hlasování by musela získat jednomyslný souhlas příslušného orgánu.

V tisku jsme se měli možnost dozvědět, jaké jsou priority České republiky v EU, dle ministra zahraničí. Je jich pět: udržitelný rozvoj a prosperita, soudržnost, svoboda a bezpečnost občanů, zachování rozmanitosti evropského dědictví, vnější vztahy bezpečnosti. Maximální využití peněz z rozpočtu EU pro naši ekonomiku a větší rozvoj naší vzdělanosti.

Stačilo by však jediné. Aby všechny funkce byly prohlášeny za "čestné" a neplacené. To by ale byl konec celé EU!

Václav Horák

Týden neklidu?

Studenti protestují, že vysoké školy mají málo peněz. Je to úsměvné a připomíná to "strahovské události", kdy byli také studenti zneužití k protestům. Nezajímá je skutečný důvod proč "nejde proud" a neteče voda. Na začátku padesátých let byly narychlo postaveny moderní vysokoškolské koleje, které byly připojeny na prvorepublikové inženýrské sítě. K tomu se přidala nekvalitní práce stavbařů a problém byl hotov. Tenkrát byla republika budována po 2. světové válce, kdy nám dnešní spojenci rozbili co jen šlo, a chyběly "kapacity".

Tenkrát studenti neměli k dispozici internet, počítače a čtyři televizní programy. Lze to co bylo ještě pochopit, ale dnes není co. Chce se mně brečet nad úrovní inteligence, která má být naší budoucností. Při používání všech moderních prostředků jsou daleko lehčejí manipulovatelní, protože jim relativně nic ke studiu nechybí. Otáz-

kou je proč? Koho volí ve volbách? Většina vysokoškoláků přeci má volební právo. Místo toho fandí vlastizrádcům za slib tzv. volného cestování, atd.. Pochybují o jejich IQ, ale o pochybných znalostech našich studentů jsem přesvědčen.

Všech 10 přistupujících zemí do EÚ bude tvořit asi 1/4 obyvatel 25 států nastávající EU, ale podle současných směnných kursů se budou podílet na celkovém HDP Evropské unie jen asi 5%. Jaký bude hospodářský význam těchto zemí? Máme minimálně pětkrát menší výkon naší ekonomiky. Důvodem k takovému stavu je, že prakticky nic nevyrábíme, a vše dovážíme. Zabývat se rolí státu, který vedou vlastizrádci, by vydalo na knihu. Jenom bych chtěl připomenout zestátnění Škodových závodů Plzeň v roce 1900 v Rakousku-Uhersku. Vyvlastnění majetku šlechty a zakládání státních koncernů (zbrojovky, strojírenské závody) po roce 1918.

EU hovoří o neuspokojivém stavu své ekonomiky. Členské země mají investovat do vědeckého výzkumu 3% svého HDP, zatím z celé patnáctky tak činí jen Švédsko a Finsko. Francie má problémy s příliš velkým rozpočtovým schodkem, který dokonce roste. V Paříži protes-

tovali vědci proti snížení rozpočtových výdajů na vědecký výzkum. Nebylo to nic platné. Vezmi na dlaní chlup, když tam žádný není. Mohl bych pokračovat v dalším výčtu neplněných programových cílů, ale bylo by to na úkor srozumitelnosti.

Členské státy jsou odhodlány vytvořit z Evropské unie nejlépe fungující ekonomiku na světě. Mají v plánu do konce desetiletí dohnat USA a Japonsko ve výzkumu a technice, napomoci podstatnému snížení nezaměstnanosti a chránit naše prostředí a životní zdroje. Nevím jak toho chtějí dosáhnout, když fiskální rozpočet (výdaje EU) v současné době nesmí převýšit 1,24 % HDP. V budoucnu nebudou prý v průměru vynakládat více než 1,5 % hrubého národního produktu.

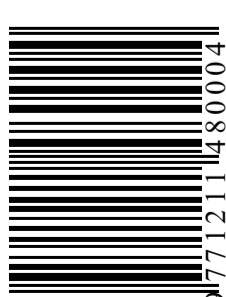
A co vzkazují Vám? Pro makroekonomickou stabilitu Polska, Maďarska a České republiky jsou vyvážené veřejné finance zásadní, bez ohledu na to kdy bude zavedeno euro. Mezi vaše nejzávažnější problémy patří tempo, jímž vyšší hospodářský růst absorbuje stávající přebytek pracovních sil. Z něho vyplývá zranitelnost platební bilance v důsledku rychlého hospodářského růstu a velkého přílivu přímých zahranič-

ních investic. Musíte umožnit přizpůsobení relativních cen poměrům v EU. Je zde nezbytnost další zásadní restrukturalizace průmyslu a snížit relativně vysoké rozpočtové schodky.

Přeloženo do češtiny je toto. Máte milión státních zaměstnanců a nemáte na to. Nezaměstnanost máte ještě velice malou. Optimum je tak 25% nezaměstnaných. Musíte zlikvidovat i těch pár továrniček co ještě jedou. Euro nedostanete, protože dalším zadlužováním státu způsobíte státní bankrot. My vaše koryta financování nebudeme. Připravte se na další zdražování ve jménu diskriminačního devizového kurzu. Jednoduše řečeno příznivé vyhlídky pro Eurozónu neexistují.

Vážení studenti skáчете dobře jak vám piskají, ale je to jenom ukázka jak lze manipulovat s nemyslicími občany. Kdyby jste se chtěli dát přesvědčit, lze k tomu použít internet. Úplné znění zprávy Evropský výhled společnosti najdete na www.pwc.com/eo. Je na čase začít myslet, protože celý život v EU budete vyskakovat jako sluhové a druhořadí občané. Nezaměstnanost v unii je opravdu vysoká a uplatnění najdou jen někteří. *Ivo Vlk*

16

9 771211 480004

PENTAGATE - Letadlo, nebo řízená střela - pokračování 4

Pozorovaný typ exploze Pentagonu

Dne 8. března 2002, měsíc od začátku polemiky na internetu a tři dny před vydáním knihy "Velký podvod", byly tři nové obrazy atentátu uveřejněny na CNN. Jistá agentura je potom rozšířila v četných novinách po celém světě. Tyto snímky pocházející z hlídacích kamery nebyly zveřejněny Pentagonem, který se spokojil s jejich autentizováním. Je na nich možno pozorovat šíření plamenů po nárazu do fasády Departmentu obrany.

První obrázek ukazuje bílý oblak, který vypadá jako bílý kouř. Připomíná neklamně vaporizaci vody obsažené v okolním vzduchu při počátku šíření rázové vlny detonující látky. Je vidět náznak rudého plamene charakteristického pro vysokou teplotu, kterou dosahuje vzduch pod tlakem prudké rázové vlny.

Co bije do očí je, že rázová vlna vychází z nitra budovy. Nad střechou je vidět kulový oblak vystupující energie, ale ještě to není koule ohnivá. Je možno oprávněně soudit, že jde o detonaci silné výbušniny, ale v tomto okamžiku není možno určit, zda se jedná o výbušninu s řízeným účinkem či nikoliv. V úrovni země na pravé straně snímku lze rozeznat směrem k bílému oblaku páry, bílý pruh kouře. Je možno s určitostí soudit, že vystupuje z trysky reaktoru letící střely. Na rozdíl od kouře, který by vystupoval z obou turboreaktorů na keroson Boeingu 757, je tento bílý. Již pohled na tento snímek vyvolá myšlenku letícího objektu s jedním motorem daleko menších rozměrů, než má linkové letadlo. Nikoli se dvěma turboreaktory General Electric.

Na druhém snímku je vidět stále horizontální pruh kouře, ale je možno vidět vznik červeného plamene. Je zajímavé srovnat tento snímek nárazu na Pentagon se snímek nárazu letadla na druhou věž World Trade Center. Jeho barva je žlutá, svědčící o nižší teplotě hoření. Je promísená s černým a těžkým kouřem. V tomto případě se jedná o keroson z letounu. Tento plamen postupuje dosti pomalu z fasády, kterou letoun pronikl a je unášen padajícím palivem. Naopak plamen exploze Pentagonu vychází živě z nitra budovy a vynáší úlomky, které jsou vidět. Není tam již bílý mrak páry vzniklý rázovou vlnou, který na prvním snímku nárazu

na Pentagon zakrývá plamen. Vysoká teplota způsobila, že se vypařil. Což je, jak jsme viděli, charakteristické pro vysoce účinné detonace výbušnin... Teprve potom se začaly jednotlivé ohně spojovat k požáru a objevil se silnější kouř, avšak nevypadal nikdy jako požár letounu s jeho zásobami kerosenu... Letící objekt, který zasáhl Department obrany, neměl již na první pohled nic společného s linkovým letounem oficiální verze. Je však nutno pokračovat ve vyhledávání indicí, které nám umožní určit povahu exploze, která poškodila Pentagon...

Vzhled perforace zdi připomíná neomylné účinky kumulativních náloží "antibeton", které jsem spatřil na několika bojových nesených vzdušným nosičem, řízenou střelou.

Zmizení letadla

Ve středu 11. září 2001 v 8,55 hod. ráno, linkové letadlo společnosti American Airlines míří s 64 osobami na palubě. O 42 minut později, v 9,37 hod. je sídlo obrany USA zasaženo letícím objektem. Během dne jsou tyto dvě události uváděny do spojitosti. Let č. 77 American Airlines se měl zřítit na Pentagon.

Tato verze události se zdá logická. Avšak, když zjišťujeme prameny těchto různých "informací" šířených o těchto dvou událostech zjišťujeme, že spolu nijak nesouvisí. Ve skutečnosti, po ověření všech dostupných informací, nevyhnutelně narazíme na jediný zdroj: armádu Spojených států.

Informace o unesení letadla americké společnosti spojující letišti Dulles u Washingtonu s letištem v Los Angeles byla vysílána televizí ABC v 12,32 hod., to je hodinu po atentátu na Pentagon.. Nikdo tehdy nepomyslel, že toto letadlo spadlo na Pentagon. O deset minut později FOX ujistil, že ministerstvo obrany bylo napadeno letounem US Air Force. Bylo nutno čekat ještě jednu hodinu, než letecká společnost potvrdila zmizení letounu 77.

American Airlines oznámila v 11,38 hod., že postrádá 2 linková letadla se 156 osobami na palubě. Ve 13,10 hod. distribuuje seznamy cestujících a členů posádky.

Civilní letecká kontrola soudí, že došlo k havárii letadla, které startovalo v 8,20 hod. Pilot uskutečnil poslední spojení s kontrolní věží a v 9,09 hod., když se

kontrola v Indianapolis nemohla spojit s letounem, oznámili možnou havárii", uvedl Washington Post.

Teroristé, vysvětluje později viceprezident Dick Cheney, zničili zařízení, které vysílá identifikační kód letadla. To je důvod, pro který první informace mluvily o letounu, který se měl zřítit v Ohio, což zajisté nebyla pravda.

12. září se dozvídáme, že vysílač, který vysílá identifikační kód s paluby letounu, byl vypnut v 8,55 hod., čímž se letoun stal neviditelným pro civilní leteckou kontrolu, která nedisponuje radary schopnými zachytit letoun v této oblasti. Letoun tedy změnil kurz na Washington. Zdroj této informace je všeobecně pokládán za civilní leteckou správu (FAA)...

Od okamžiku, kdy let AA77 zmizel oficiálně v 8,55 hod., všechny informace o něm pocházejí výlučně z vojenských zdrojů. FBI dokonce nařídila civilním kontrolním úřadům nezveřejňovat informace týkající se letounu. Washington Post sdělil: "Ještě večer byly informace týkající se cestujících letu AA77, hodiny startu a co se dělo na palubě, zářlivě utajovány leteckou společností, letištními bezpečnostními orgány. Všichni uváděli jako důvod, že FBI požádala nesdělávat žádné podrobnosti"...

Pro vojáky, v okamžiku, kdy zjistili zmizení letu AA-77, se již nejednalo o to, zjistit, zda jde o prostou technickou závadu. Skutečnosti, které měli k dispozici, byly pro ně dostatečné: Několik desítek minut po teroristických útocích s použitím linkových letadel jako řízených střel, identifikační systém letounu je vyřazen, pilot neodpovídá, letoun je odchýlen od své trasy a konečně směřuje velkou rychlostí k hlavnímu městu. Činnost vojáků nemůže být zřejmější: Co nejdříve sestřelit letouny... Do vzduchu byla vysílána stíhací letadla.

Tato verze přisuzuje plnou zodpovědnost za atentát Federální letecké správě (FAA) ... Neboť, jestliže některé civilní radary "nevidí" letouny, jejichž identifikační signál byl přerušen, neplatí to pro vojenské radary, které zjistí každé letadlo ...

Proč posílat stíhače ze základny v Langley ve Virginii a ne ze základny Saint Andrews? První je na 105 mil od Pentagonu a druhá pouze 10 mil.

Proč posílat stíhače F15 a nikoli F16? První letí rychlostí 1500 mil/h, druhý 1875 mil/h. Proč zvolili letouny pomalejší? Proč posílat spíše stíhače než raketu? Avšak půl hodiny před atentátem na Pentagon generál Ralph Eberhart, vrchní velitel NORADu přesunul odpovědnost na FAA.

(North American Aerospace Defense Command) aktivoval plán SCATANA a spustil kontrolu newyorského vzdušného prostoru stíhači ... NORAD možná zamýšlel nazítí pro publikaci této chronologie, se viceprezident Dick Cheney pokusil ospravedlnit neschopnost armády skutečností, že sestřelení civilního letadla "je v pravomoci prezidenta". Naléhavě na žádost rozhodnutí implikující smrt "amerických občanů". Dick Cheney dává na srozuměnou, že prezident je nemohl učinit překotně a vice trval na řízcích, která spočívala na samotném prezidentovi, jehož letoun byl rovněž cílem, podle tajných služeb.

Každý si může představit, že v tomto dni paniky a zmatku není nemožné, že rozhodnutí je poněkud opožděno.

Avšak ujišťování viceprezidenta je falešné... Zákrok stíhačů proti podezřelému civilnímu letadlu nevyžaduje žádné politické rozhodnutí. Toto rozhodnutí náleží do rámce odpovědnosti ministra obrany: "S výjimkou naléhavých požadavků vyžadujících okamžitou reakci a stanovených předpisem, NMCC (Národní vojenské středisko) předává každý požadavek na vojenský zásah ministru obrany ke schválení". Ministr obrany je tedy odpověden v této věci "až na výjimky". Těmito výjimkami se rozumí záchrana lidských životů bezprostředně ohrožených, aj.... jedná se o situaci, kdy kterýkoliv stupeň velení "požaduje okamžitou odpověď" v případě, kdy pouze okamžitá reakce příslušníka ministerstva obrany, nebo vojenský velitel, může zabránit ztrátě lidských životů nebo těžkým materiálním škodám".

Jinak řečeno, rozhodnutí sestřelit let AA-77 nespadlo do pravomoci prezidenta Busha, ani ministra Donalda Rumsfelda. Toto rozhodnutí náleželo vojenským orgánům, v prvé řadě generálu Ralphu Eberhartovi, vrchnímu veliteli NORADu... **Pokračování příště**

Nehoráznost Vím nebo nevím

Není to tak dlouho co se naši profesionální vojáci s bývalým ministrem předčasně vrátili z oblastí, kde hrozily bojové akce

Některé slovo se dočká občas toho, že je náhle po nějaký čas používáno častěji než jindy. Obvykle to netrvá dlouho, a je vystřídáno slovem (nebo frází) jiným, jež čeká stejný osud.

Zrovna včera se přímo "roztrh' pytel" v souvislosti s odchodem Boeingu z Aera se slovem "nehoráznost", a to z úst lidí "napříč politickým spektrem" (jak se tak hezky česky u nás říká).

Nahlédl jsem do slovníku synonym kvůli zjištění, co ta cizí světoznámá firma musela provést, že se dočkala takového slovního ohodnocení. Z uvedených tam výrazů, jimiž jsou nepředloženost, neuváženost, nevhodnost a přemrštěnost, jsem odhadl, že to byla asi ta čtvrtá možnost, i když ve světle velikosti ostatních ztrát v důsledku "strategického" chování našich politiků a národohospodářských vůdců "po tom sametovém listopadu" je ona požadovaná miliarda odstupného jen směšným pakatelem.

Ty zbývající významy ze slovníku by si nejspíš měli rozebrat ti, kteří příchod cizí firmy vymysleli a prosadili. To by se dalo nazvat nevhodným,

neuváženým a nepředloženým jednáním, nebýt ovšem toho, že ten nevhodný čin byl dozajista pečlivě uvážený, přičemž nepředložené bylo pouze to, že voliči dali ve volbách své hlasy nepravým.

V souvislosti s událostmi kolem odchodu cizí firmy (kterékoliv) po tom, když využila všechny možné výhody bych nepoužil slovo "nehoráznost". Vždyť pro kapitalismus je přímo zákonem "trhnout" maximum na všem co se naskytne. Ani pro ty, kteří jim to nabídli (a určitě osobně přitom nepřišli zkrátka) není ten výraz vystihující; mezi nehorázností a zločinem je totiž příliš velký rozdíl.

Pro voliče bych měl mimo nepředloženosti ještě výraz špatná paměť, což se dá nahradit i slovem hloupost. Když pohlédnu na výsledky průzkumů preferencí politických stran a vidím, že třetina (!) občanů-voličů by dala hlas těm, kteří stáli u zrodu všech těch lumpáren, je výraz hloupost ještě dost umírněný. **J. K.**

S pompou jsme oslavili nástup posledních pár stovek branců do vojenské základní služby na 1. roku. Myslím, že v našem podvědomí zůstalo nepoužití československé armády v roce 1938. Hlavně v posledních letech se umocnilo, že vojenská základní služba je zbytečná. Chránit nás bude NATO. Vojna u zhýčkaných, fyzicky a psychicky slabých jedinců byla noční můrou, umocněnou demokratickou šikanou.

Už za mé základní služby se říkalo jsou to ztracené dva roky. Přiznám se, že jsem tuto službu také moc nevídal, ale vzpomněl jsem na radu mého učitele na průmyslovce a když jsem byl dotázán odvodovou komisí co chci na vojně být? Radiodálnopisný mechanik zněla má odpověď. Využil jsem těch dvou let k získání třetí kvalifikace ve ŠSM Poprad a můžu říci, že mne tato odbornost živí částečně dodnes. Nemluvě o získaných vlastnostech nutných do civilního života a znalostí použitelných v civilní obraně.

Proč takový kostrbatý úvod? Uvědomuje si naše společnost, že zůstala bráná povinností? Jak to bude vypadat, až někdo rozhodne, že potřebuje armádu. Jak to bude vypadat, když dnes není ani pořádná výzbroj pro pár tisícovek profesionálů? Lidé, kteří nic nevědí o vojně budou semletí ve válečném mlýnku. Zde je na místě vysvětlit co mne přivedlo k tomuto uvažování.

Před několika dny jsem slyšel hovořit pana Jařaba, který vítá příliv cizokrajných etnik. Doufá, že se cizí kultury shodnou s naší, a že se tyto rozpory nebudou řešit válkou. Něco podobného nediplo-maticky řekl pan Špidla k požadavkům sudetských Němců na odškodnění. Při návštěvě Helsinek prohlásil: "Jsem připraven k jakékoliv restituci pod jedinou podmínkou. Posad'te k tomuto stolu 28 mých příbuzných, které jste zavraždili za druhé světové války. Protože toho nejste schopni, nebudeme se vracet do minulosti".

Myslím, kdyby státní pokladna nebyla tak vymezená, nebyl by asi tak razantní a netahal by chřestíše za ocas. Nemusím podotýkat jak se to dotklo profesionálních vyhnanců. Co mu řekli bavorský premiér Stoiber, poslanec CDU Marschewski až po agilního šéfa rakouského landsmanšaftu Zeihselu si určitě nedal za klobouk. Oni za nic nemohou, to všechno Hitler. Pan premiér souhlasí s polským stanoviskem:

odsun a vše, co s tím souvisí, je výsledek druhé světové války. Dá se změnit jen válkou novou. Jinak nikdy, nijak a ničím. Proto naši sousedé mají desítky tisíc bojových letadel, tanků, obrněných transportérů... tomu několik stovek tisíc vojáků. Co máme my? Plná ústa míru a pár žoldáků, kteří bojují pro peníze za cizí zájmy. Jako v roce 1938 nestačilo mít jen dobrou armádu. Potřebovali jsme také spojence, který by nás pro své zájmy nezradil. Dovolávat se Švýcarska, kde měl každý ve skřini pěchotní zbraň a výzbroj, že to byla záruka svobody a tak si na ně Hitler netroufl. Je to jenom polovina pravdy. Švýcarsy potřeboval jak Hitler tak oligarchie v USA, kde spolu vesele obchodovali celou válkou.

Co ubrání pár tisíc žoldáků? Jen pro srovnání máme mnohem více policistů a obecních černokošiláčů a dokáží zajistit bezpečnost řadových občanů? Spoléhat se, že nás budou bránit vojáci ze států unie, je zase jenom vyprávění hradního zbrojnoše. Někdo řekl, že Evropa je jen jedna velká tloustnoucí mírová holubice. "Jenže tento přelud se promění v perutě orlů, že se s tím musí počítat dál". Abychom si na ně zvykli, tak je máme co by mega billboardy u našich dálnic.

Nevím, kdo mě řekl, že už to není můj problém (já jsem přesvědčen o opaku). Dovoďte mi se zeptat za naše syny a vnuky : Naplní se další z vizí prorockého Orwela o válce kontinentů, v jakou přeroste vybičovaný svár kultur? Stačí se podívat na Afganistán a Irák. Jakou šanci bude mít profesionální armáda bez vlastenectví a vazeb na národ, který má bránit? Jak odoláme masám vraždících fanatiků ve jménu nějakého boha, nebo jenom obyčejné vody.

Není to tak dlouho co se naši profesionální vojáci s bývalým ministrem předčasně vrátili z oblastí, kde hrozily bojové akce. Na jedné straně hlad, nedostatek vody a bída a na druhé straně touha, nutnost získat nerostné zdroje pro udržení životní úrovně povede ke konfliktu. Takže vím. Je nerozumné a nezodpovědné rozpustit občanskou armádu! Je zajímavé, že sousední Německo ji nerozpustilo. Odkud získáme skutečnou pomoc? Jaká je naše národní existence? Víme, že likvidace české je vlastizradou. **I. V.**

Už jsme si to vybrečeli Už jsme si to vyřvali

Už tu máme bordel nový, říkáme mu sametový. Začalo to velmi něžně, pak už lhali zcela běžně.

Národ neměl potuchy, že jde volit zloduchy. Snad nevěděl koho volí, teď ho z toho hlava bolí.

Do voleb nám slibovali, jak se budem dobře míti. Že si budem dobře žítí, až nám budou záviděti.

Po volbách nám nic nedali, zato úspory nám vzali. Jsou to blázni bláznivý třikrát všechno zdražili.

Jestli to tak půjde dál, tak, aby se člověk bál. Co budeme jíst a pít, z čeho kvartýr zaplatit?

A tak naše snažení je nám v nivěč, vážení. Máme malou naději, když nám vládnou zloději.

Teď už národ jenom vzdychá, jak na Hradě cpou si břicha. V podhradí však zle lid žije, hraje se s ním komedie. Je to pravda nebo trik, to ví jenom dramatik.

Poslal Jan Pekárek

Protestní setkání před radnicí Praha 3 Prokopovo náměstí, 28.dubna 2004 od 16 hodin

Vážení spoluobčané,

dne 16. března 2004 schválilo Zastupitelstvo obvodu Praha 3 zavedení "Zón placeného stání". Pro byli všichni členové KSČM, ČSSD a ODS.

Zřízení těchto zón znamená:

-nezíská se navíc ani jedno parkovací místo,

-utrátí se přes 30 milionů korun na instalaci parkovacích automatů a vyznačení zón, občané parkující svá vozidla v zóně, kde mají trvalé bydliště budou platit za kartu, která jim ale nezaručí, že v zóně skutečně místo k parkování najdou. Návrh z 18. února 2004 je 1 200Kč za 1 auto, 12 000Kč za druhé,

-občané mající zaplacenou kartu v jedné zóně Prahy 3, která bude rozdělena na několik zón, budou v jiné zóně platit jako kterýkoliv jiný návštěvník,

-dojde ke zdražení služeb poskytovaných řemeslníky, kteří budou nuceni k ceně služby připočítat parkovné, případně poplatky za podnikatelské auto, který byl navržen na 30 000Kč,

-místním občanům ubude 15 % parkovací plochy, která bude vybavena automaty,

-motorizované návštěvy občanů budou nuceny parkovat na místech vybavených automaty předpokládaný poplatek je kolem 50Kč za hodinu,

-obchody prodávající motorizovaným zákazníkům přijdou o jejich značnou část a je tedy předpoklad jejich přestěhování jinde.

Situace s prostory pro parkování ještě není kritická a jsou zde rezervy. Proto radnice zlomyslně vyřazuje nově vysazované stromy obkládat velkými ohradami, aby parkovacích míst ještě ubylo. Shrneme-li, kdo zřízením zón něco získá, dojdeme k závěru, že se bude jednat pouze o vedení firmy, která bude zóny spravovat. Radní a jejich kumpáni v nich jistě chybět nebudou.

Dopis čtenáře

Kdo vlastně řídí svět?

Takto zněl nadpis v úvodníku republiky č.20/XIII (2002), kde se pan předseda Sládek zamýšlí nad otázkou, kdo vlastně řídí tento svět. Tato otázka je pro nás, vlastence, nejzávažnější ze všech. Naši povinností je pokusit se na ni co možná nejpřesněji odpovědět, protože jen zodpovězení této otázky nám zároveň objasní, s čím se vlastně my republikáni a potažmo i všechny další vlastenecké strany potýkají; a to nejen v naší republice, ale i v dalších zemích světa.

Pan předseda sice na tuto otázku v předposlední větě výše zmiňovaného úvodníku částečně odpověděl větou tážací, cituji: "Existuje vůbec supermoc USA, nebo je to jen ozbrojená pěst hrstky vyvolených světovládů?", domnívám se však, že je potřeba tuto odpověď co nejobširněji rozvést a zároveň s ní seznámit všechny, kteří se chtějí v dnešní situaci zorientovat. Pokud problém pečlivě analyzujeme, pochopíme, co se to vlastně v naší zemi i v okolním světě odehrává. Celý tento rozsáhlejší článek je vlastně kompilátem několika dokumentů a vznikl jako reakce na některé názory, publikované poslední dobou v týdeníku Republika. I když většina obsahu Republiky má podle mého názoru velmi vysokou úroveň, občas by se některé články mnohem lépe vyjímaly v "Haló novinách" anebo v komunistické "Naší pravdě" (např. vyvrcholením všeho byl příspěvek pana Jiřího Pešky s dlouhým názvem: "PRO UJASNĚNÍ NÁZORŮ JSOU DŮKAZY A ARGUMENTY NUTNÉ" (Republika č.7/XV, kde autor velebí "velikost ducha" K. MARXE a odvolává se přitom na výsledky nějakého průzkumu BBC. Osobně sice pana Pešku neznám, ale jsem přesvědčen, že pokud je vlastenec a republikán, nebo alespoň náš příznivec, vůbec nepochopil, proti čemu bojujeme. V opačném případě se raději ani nevyjadřuji ... Toliko úvodem.

Určitě si mnozí z vás vzpomenou na konec roku 1990, kdy republikáni vydali jako přílohu týdeníku Republika ANALÝZU 17. LISTOPADU 1989 od pana Miroslava Dolejšího. Dílo dalekosáhlého významu nikoliv rozsahem, nýbrž obsahem, který vyvolal zuřivou reakci nastupující vládní garnitury a především tehdejšího prezidenta ČSFR, svobodného zednáře Václava Havla, který prohlásil, že je "zhnusěn". Což o to,

zhnusěn musel být i leckterý jiný čtenář, zejména z řad vlastenců, nikoliv však z důvodů páně Havla. Analýza totiž nejenže brilantně bourala mýtus "sametové revoluce", do té doby hlásané novou "elitou", ale především ve své druhé části odhalovala geostrategické plány světových sil nejen s naší vlastí, tehdejší Československou republikou, ale i s celou Evropou vůbec. Kdo z vás ji četl a pochopil obsah druhé části, jistě ví o čem píše. Podotýkám jen, že to co se v tehdejší době četlo jako sci-fi a zdálo se nepravděpodobné až nemožné, je dnes holou realitou. Autor nejenže předpověděl rozbití Československa, ale i např. pozdější ekonomickou a politickou devastaci země a zejména pozadí sjednocování Evropy vůbec. Drtivá většina obsahu "Analýzy" se ukázala postupem času jako vysoce přesná a pravdivá, autor se "nestrefil" pouze v některých podružnostech, které byly v průběhu doby pod tlakem vnějších okolností časově korigovány.

Je však dobře, že toto dílo bylo v loňském roce publikováno v Republice znovu, formou pokračování. Nicméně pro vnímavého čtenáře "Analýzy" vyvstaly další otázky, které bylo potřeba zodpovědět, aby zapadly další kamínky do mozaiky tajemství, kdo a za jakým cílem vlastně ovládá tento svět a proč se tak děje. Republikáni z MO Olomouc proto v roce 1997 položili panu Dolejšímu tyto dotazy:

1. Co vedlo k rozkolu v bolševickém vedení a k následným krvavým čistkám za vlády Stalina v SSSR a následně i v jeho satelitech?
2. Ovládají jednotlivé státy vlády nebo snad tajné finanční organizace, a pokud ano, komu tyto skupiny slouží?
3. Pokud byl převrat v roce 1989 v Československu výsledkem dohody CIA a KGB, proč se neuskutečnil již v roce 1968?

S dopisy, ve kterých pan Dolejší odpovídá na naše otázky, Vás chci nyní seznámit, tyto odpovědi přímo navazují na výše zmíněnou Analýzu 17. listopadu 1989. Podotýkám jen, že jsem s ohledem k autorovi dlouho váhal, zda zveřejnit tyto materiály. Pan Miroslav Dolejší je však již tam, kam moc a nenávisť těch, kteří tak rádi používají obvinění z "antisemitismu" vůči svým odpůrcům, nesahá. **Pokračování příště**

Důležitá informace k volbám do EP!

Mějme na paměti, že každý promarněný hlas poslouží jen k posílení současné vládnoucí garnitury naší země i v Evropském parlamentu

Vydávání voličských průkazů pro volby do Evropského parlamentu, které se uskuteční 11. a 12. 6. 2004, je složitější než jak jsme zvyklí u voleb do Poslanecké sněmovny PČR. I když se dle mého názoru jedná o důležitou věc, jsou naši občané informováni velice nedostatečně. Jak si tedy může občan ČR opatřit voličský průkaz?

Voličský průkaz vydává městský/obecní úřad voliči, který je u tohoto městského/obecního úřadu zapsán v seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu a nebude moci nebo nehodlá volit ve volebním okrsku, pro něhož je tento volební seznam veden. Volič, který je zapsán v seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu, může žádat o vydání voličského průkazu ode dne vyhlášení voleb, a to písemným

podáním opatřeným ověřeným podpisem voliče, doručeným nejpozději 15 dnů před dnem voleb (27. května 2004) městskému/obecnímu úřadu. Městský/obecní úřad nejdříve 15 dnů před dnem voleb předá voličský průkaz osobně voliči nebo osobě, která se prokáže plnou mocí s ověřeným podpisem voliče žádajícího o vydání voličského průkazu, anebo jej voliči zašle.

Byla by škoda nevyužít svého volebního práva jenom kvůli tomu, že nebudete moci z nějakého důvodu volit v místě svého trvalého bydliště. Mějme na paměti, že každý zbytečně promarněný hlas (ať už se tak stane jakýmkoliv způsobem) poslouží jen k posílení současné vládnoucí garnitury naší země i v Evropském parlamentu.

Vladimír Mlejnecký

Čechové

Jsmo přece potomci Velkomoravské říše a husitů, proto se braňme! Nenechme si líbit každou lumpárnu od vlády, která likviduje tento stát!

Při vstupu socialistů do vlády ji sice M.Zeman nazval "vládou sebevrahů", ale zmyšlil se. Je to vláda vrahů vlastního národa! Její poměr k mateřství a tím budoucnosti národa je likvidační ve prospěch přistěhovačů ze Slovenska a okolních států, jež nás dosud vždy zradily (1938, 1948, 1968) a nelze proto na jejich pomoc spoléhat. Ještě horší je současná vláda, která likviduje podle příkazů německé SPD - CDU naše školství,

armádu, kulturu a vše, co nestihl zdevastovat exprezident (zrušením zákona na ochranu republiky, prodejem našeho tisku Němcům a vládním nařízením, že novináři musí psát podle přání majitelů, atd.)

Vyjádríte svůj nesouhlas s diskriminací českých matek, jde o budoucnost národa!

Připojte se k našemu protestu!

Veďte si příklad z Cikánů, kteří ustavičně řvou, i když se jim neděje žádná křivda!

Alois Rosenberg

... a tak to vidím já

podívali do cizí země, prohlédou si památky, a to je vše. Na těchto konferencích je také vždy stejné složení, přednesou se nějaké příspěvky, ale nic z toho není, protože veřejnost nemá možnost se seznámit s tím, co se zde projednávalo. Já naopak spíše vítám tuto možnost, hovořit přímo zde osobně s vámi. Jsem vděčný všem, kteří zorganizovali moji cestu do Velké Británie, kteří napomohli k tomu, abych prorazil informační bariéru. Jsem toho názoru, že pokud si lidé mají co říct, tak je nejlepší, když se sejdou, řeknou si to z očí do očí, protože ostatní zdroje informací mohou být notně zkreslené.

Z historie naší strany

Zpracoval MUDr. Jaroslav Novák a kolektiv v roce 1995

Republikáni byli stoupci republikánského zřízení v dobách vzniku Římské republiky po vyhnání Tarquiniů v polovině 5. stol. př.n.l., kteří vládli v Římě jako poslední královská dynastie. Republikánské zřízení Římské republiky nebylo formálně nikdy zrušeno, přestože se počínaje Caesarem vládcové nazývali císaři. Římská republika fakticky zanikla až s dobytím Říma Germány r. 476 n.l.

Až do 11. stol. našeho letopočtu se republika jako státní forma v Evropě nevyskytovala, ale v tomto století došlo ke vzniku řady italských republik. Byla to tzv. města státy, z nich nejvýznamnější byla republika Benátky (v čele s tzv. radou 500, které předsedal dóže), republika Janov (v čele se senátem) a republika Florencie (v čele s tzv. signorií). Kromě italských republik vznikla jako republika ještě Ženeva, která zahrnovala v podstatě dnešní francouzsky mluvící Švýcarsko a Rhetormanii.

První republikou v moderním slova smyslu se staly USA v r. 1776. Následovala Francie v r. 1792. Ještě na konci první světové války byly jedinými republikami v Evropě Francie, ČSR a Rakousko.

Republikanismus i po správní a hospodářské stránce vylepšil situaci státního útvaru. Došlo k nebyvalému rozmachu podnikání, peněžnictví, byla zjednodušena a zefektivněna státní správa.

Co je ale na republikanismu to neakceptovatelnější, je naprostá absence násilných, donucovacích prostředků ve způsobu vlády. Zde není naprosto potlačována žádná společenská vrstva a není žádná vládnoucí (viz. komunismus). Z toho tedy vyplývá i absence kastovního rozdělení společenských vrstev. Tím se stírá také společenský původ, který není podstatný pro uplatnění ve společnosti. Toto zřízení dává více uplatnit se lidskému umu.

Republikánské zřízení je naprosto nezotožnitelné s komunismem nebo fašismem. Byť některé komunistické a fašistické státy v minulosti byly republikánského zřízení. Republikanismus podporuje a toleruje názory občanů, ale veškerý život je "obeptat" přísnými zákony, které vytvářejí naprosto jasné mantinely pro chování občanů. Každý má svobodu, která ale končí tam, kde začíná svoboda druhého.

Právě tím, že jsou stanovená pevná pravidla v chování občanů nedochází k anarchii, tím že nejsou potlačována práva občanů nedochází ke vzniku totalitního zřízení.

K těmto všem základním aspektům se od svého začátku hlásí jediná opoziční strana v zemi: Sdružení pro republiku Republikánská strana Československa, od jejíhož založení uplynulo právě pět let. Tato strana opravdových vlastenců a statečných lidí, pod vedením PhDr. Miroslava Sládka, je nositelkou republikánských tradic z období předmnichovské ČSR. Za svoji krátkou historii má být SPR-RSČ na co hrdá.

Dovolte mi proto stručnou rekapitulaci historie naší strany a republikánství u nás vůbec.

Sdružení pro republiku Republikánská strana Československa je subjektem českého politického systému ve smyslu zákona o sdružování v politických stranách a politických hnutích.

Sdružení pro republiku Republikánská strana Československa je pravicovou politickou stranou, která přímo navazuje na Republikánskou stranu zemědělského a malorolnického lidu s tím, že ve svých řadách sdružuje občany všech profesí. Sdružení pro republiku Republikánská strana Československa usiluje o to, aby Česká republika byla demokratickým, humánním, silným a ekonomicky prosperujícím státem. **Pokrač. příště**

... a tak to vidím já

VZTAH VÝCHODU A ZÁPADU

Často se hovoří o vztahu Východ – Západ, o komunikaci mezi Východem a Západem, o pomoci a podobně. Musíme si však uvědomit, nebo spíše musíme se vrátit trochu do historie a uvědomit si jednu věc, že totiž mezi Východem a Západem není jenom vzdálenost fyzická, ale že to je především duchovně jiná oblast. Já jako Čech se nepovažuji za nic jiného než za Západoevropana. Musím ale konstatovat, že mezi mentalitou lidí z východních nebo středoevropských zemí a zemí západní Evropy je obrovský rozdíl. Jsem přesvědčen o tom, že nelze klást rovnítko a že většina lidí ze Západu, byť má tu nejlepší vůli, nemůže vůbec pochopit to, co se ve východní a střední Evropě odehrává. Jsme skutečně jakoby z jiného světa. Nejsem darek od pravdy když řeknu, že občané západoevropských zemí jsou na tom asi obdobně, jako kdyby přistáli teď na Marsu. Sice se mohou snažit porozumět místní civilizaci, mohou se snažit je nějak obdarovat, ale je vyloučené, že skutečně pochopí to, co se na tom Marsu děje. Zapomíná se totiž na jednu věc. Celá dlouhá staletí žilo např. Československo v područí a kromě 20ti let, od roku 1918 do roku 1938, nikdy nežilo v demokracii. Naši lidé jsou zvyklí buď na feudální, příp. nacistickou, nebo komunistickou diktaturu. Jsou zvyklí být vedeni. Zatím nedokáží do sebe vstřebat všechny přednosti demokracie. V této duchovním období lidí z východní a střední Evropy nám je obrovskou překážkou i to, že lidé na Západě, bez jakékoliv kontroly, bez jakéhokoliv kritického posouzení, přijímají a bezhlavě aplaudují cokoli, co jim současná vládnoucí klika předkládá. Je bohužel tragické, že s obrovským aplausem se setkávají na Západě generální tajemníci komunistické strany, bývalí členové československé tajné policie, že obrovského aplausu se ve Spojených státech dočkal pan Václav Havel, který tam prohlásil totální nesmysl, že totiž Československo nepotřebuje žádnou pomoc, a jestliže nám chce někdo jako Československu pomoci, ať pomůže Sovětskému svazu. Přitom Československo pomoc nutně potřebuje a Sovětský svaz ta pomoc nezachránila a stejně se rozpadl. Takže, se západní pomocí se plýtvá a dokonce končí tam, kam určena nebyla. Západní pomoc, pokud se do Československa vůbec dostane a podle našich informací bylo poskytnuto jenom několik desítek milionů dolarů na obnovu Československa, vesměs končí u těch lidí, kteří si měli možnost nakrást za socialismu, kteří už dnes jsou milionáři. K těmto lidem se pomoc dostane, aby dále rozvíjeli svoje obchody, svoje podniky, čili z nich se stanou jistě miliardáři, ale pro zbytek národa, pro národní hospodářství a zemědělství je nenávratně ztracena.

Pokud je cílem Západu odměňovat bývalé funkcionáře KSČ, odměňovat ty, kteří se stali vrahové v Československu za komunistické diktatury, tak pokud je toto cílem Západu, tak samozřejmě musím smeknout a vyslovit všem, kteří rozhodují o pomoci pro Československo svoji nejhlubší úctu. Pokud bylo jejich cílem odměnit ty lidi, kteří zlikvidovali prosperující

131

REPUBLICÁNI MS KANDIDUJÍ DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Dámy a pánové, vážení spoluobčané, naše politická strana, která funguje nepřetržitě již od roku 1990 (původně pod názvem Sdružení pro republiku Republikánská strana Československa) je soustavně objektem informační blokády. Pokud již jste o její činnosti nebo o jejích představitelích informováni, tak pouze negativně. Sami jste se ale přesvědčili o tom, že negativní obraz je vytvářen záměrně, aby bylo možné tuto jedinou skutečně opoziční a národní stranu diskreditovat. Republikánskou stranu chce oficiální vládnoucí garnitura za pomoci médií umlčet, republikánské názory jim však nevadí. Náš program, který má počátky již v roce 1990 je soustavně vykrádán všemi parlamentními politickými stranami. Poměrně nedávno byly zveřejněny obsáhlé analytické články například v Hospodářských novinách a periodiku Týden, které otevřeně přiznaly, že ke kompletnímu vykrádání republikánského programu již zbývá pouze to, aby si některá parlamentní strana osvojila náš návrh na obnovení trestu smrti.

Zopakujme si jen pro oživení paměti některé body našeho původního programu:

- *Snižit počet ministrů na sedm, poslanců na 150 a zrušit Senát (přesně převzala ODS)*

- *Snižit platy poslanců a ministrů (vláda nyní prosadila tříleté zmrazení)*

- *Volit přímo prezidenta a starosty obcí (převzaly všechny strany)*

- *Vybudovat malou profesionální armádu (převzala vláda i ODS)*

- *Omezit výdaje na zbrojení (součást vládní reformy)*

- *Dořešit otázku nepřizpůsobivých etnik (ODS razí heslo "nulové tolerance", KDU-ČSL "tříkrát a dost")*

- *Přezkoumat státní občanství udělená šlechtě (všechny strany se radí o postupu vůči majetkovým požadavkům šlechtě).*

Každého z Vás by měla zarazit otrlost, se kterou kdysi našim návrhům spílali do populismu a extremismu, aby je dnes bez nejmenšího uzardění prezentovali jako své originální nápady. Sami zvažte, zda mohou Vaše zájmy v Evropské unii hájit lidé, jejichž duševní kapacita stačí pouze na vykrádání našeho programu.

Proto máme k Vám jedinou prosbu a radu: VOLTE ORIGINAL!!! Kopie nechte klidně spát na Malé Straně. Naším heslem pro volby do Evropského parlamentu je "Být vidět, být slyšet!"

V Praze dne 11. dubna 2004

Zdeněk Krampera
místopředseda RMS a kandidát do EP

PhDr. Miroslav Sládek
předseda RMS

EU a zdravotnictví

V posledním čísle časopisu "Pohoda pojištěnce" z jara 2004, je celkem podrobně uvedeno, co nás po této stránce čeká v Evropě bez hranic. Jsou to informace VZP. Už první údaj je zarážející: za účelem čerpání specifické zdravotní péče můžete vycestovat jen s předchozím souhlasem své zdravotní pojišťovny. A dále. Platí konkrétní pravidla, postupy a povinnosti, existují různá omezení v závislosti na tom, z jakého důvodu, v tom kterém státě pobýváte. Liší se i rozsah poskytované péče, včetně různé peněžní spoluúčasti. V případě potřeby lékařského ošetření, budete muset předložit příslušný formulář, který nesmíte před vycestováním zapomenout vyplnit u naší VZP. Časem bude stačit Zdravotní karta. V některých zemích se ale vyžaduje, aby byl tento formulář nejprve předložen místní pojišťovně, než budete ambulantně ošetřeni. To se týká zejména Německa a Rakouska. Pěti sice zaplatí vaše pojišťovna, ALE spoluúčast musíte zaplatit hotově. V Německu 10 eur, za každý den v nemocnici, stejně tak ordinární příplatek činí 10 eur. Za zdravotní prostředky zaplatíte 5 eur. V Rakousku za vystavení

nemocenského lístku 3,63 eur, za položku léků na receptu 4,25 eur. V Řecku dokonce zaplatíte 25% u každého léku z jeho ceny. V Portugalsku se platí u léků 20100% ceny, v Lucembursku se vybírá 9 eur za každý den hospitalizace. V některých případech se může stát, že bude lékař požadovat hotovostní platbu a to zejména, půjdete o ambulanci ošetření a vy nebudete mít příslušný formulář naší VZP.

Dále ovšem tato situace může nastat v zemích, kde je vždy nutné zaplatit předem za poskytnutí ambulanci péče. Samozřejmě v hotovosti. Jedná se o Francii, Belgii a Lucembursko. Je ovšem možné, po návratu do ČR, požádat o refundaci výdajů.

Když tyto položky převedete na českou měnu, zjistíte, že zdravotní péče není v žádném případě zadarmo. Po všech těch slibech a ujišťování, jak se nám zlepšily podmínky po vstupu do EU, jak se vše zjednoduší a usnadní, tyto příklady potvrzují pravý opak. Kdo na to nemá, nemůže počítat ani s tím nejnutnějším lékařským ošetřením. Za všechno se platí a "dobře" platí. **Václav Horák**

Jak si ODS představuje kapitalismus

Druhý největší dar přes půl milionu korun loni poslal ODS podle její výroční zprávy pražský podnikatel M. Gregor, který současně obývá téměř stometrový byt v centru Prahy na Kampě za regulovaný dvoutisícový nájem. Obec mu povolila rozšířit byt o dalších 50 metrů a podnikatel jej hodlá v privatizaci koupit. M.Gregor navíc přišel před lety velmi levně k polovině domu rovněž na Kampě, a to díky městské části Prahy 1, kterou roky ovládá právě ODS.

Praha 1, v jejímž zastupitelstvu za ODS sedí i Gregor, tedy opakovaně rozhodla tak, že podnikateli ušetřila několik milionů korun. Gregor sponzoroval ODS i v minulých letech, celkem obohatil stranickou pokladnu o milion korun.

Souvisí jeho dary s rozhodováním Prahy 1? Představitel ODS i Gregor tvrdí, že nikoli. "Kdybych to měl brát takhle, měla by mi ODS tak milion doplatit. Měl jsem prostě loni docela slušný ekonomický rok a mohl jsem si sponzorský dar dovolit," prohlásil Gregor. Na otázku, proč investuje své peníze do strany a místo toho si raději nepořídí vlastní bydle, Gregor odpověděl: "Co ode mě chcete slyšet. Že jsem zločinec, že se nevystěhuji z obecního bytu a nekoupím si svůj, protože na to mám? Tak ať to udělá každý. Mám přece stejná práva jako každý jiný občan na Praze 1."

Nejdřív získal Gregor dům na začátku 90. let od restituentů, druhou chtěl později odkoupit od obce. Ta si ovšem chtěla svoji část budovy ponechat a rozhodla, že mu nic prodávat nebude. Gregor se proti tomuto rozhodnutí bránil soudně a vyhrál. "Potíž byla v tom, že město tehdy nepovažovalo za

vhodné se proti soudnímu verdiktu odvolat. Pan Gregor tedy získal polovinu domu dokonce ještě levněji, než původně nabízel, pouze za odhadní cenu. Bylo to kolem milionu," uvedla S.Moravcová ze sociální komise pro Prahu 1.

K rozhodnutí, že se radnice nebude odvolávat, se dnes nikdo nehlásí. "To už je skutečně velmi dávno a já zapaměti nevím, kdo tehdy pochybil. Vím jen to, že je absurdní spojovat dary pana Gregora pro ODS s rozhodováním městské části," prohlásil dlouholetý starosta Prahy 1 Jan Bürgermeister, nynější náměstek pražského primátora.

M. Gregor celý dům před časem prodal za třicet milionů korun. Podruhé vyšla obec Gregorovi vstříc loni, kdy mu schválila rozšíření bezmála stometrového obecního bytu, v němž bydlí s manželkou, o dalších 50 metrů. Za byt nyní podle radnice platí 1928 korun měsíčně, plus služby. "V budoucnu by za to celé patro, tedy včetně nově přidělených prostor, měli platit 8622 korun plus služby," uvedl místopředseda Prahy 1 P.Burgr.

Kdyby si Gregor chtěl stejně velký byt pronajmát, zaplatil by v lokalitě Kampy mezi 35 až 40 tisíci měsíčně. Stometrové byty se tu prodávají za 7 až 10 milionů. ODS, kterou Gregor reprezentuje, ve své představě o nájemním bydlení počítá s tím, že se skoncuje s poměry, jež dnes využívá mimo jiné i její zastupitel: regulace nájmu má do dvou let skončit. Přesto špičky ODS nechťely Gregorův případ komentovat. "Nemám pro to dostatek informací," prohlásil stínový ministr ODS pro bydlení P.Gandalovič. **XX**

Oznámení

ÚŘEDNÍ HODINY SEKRETARIÁTŮ:

Praha St 15-17hod. Brno St 8-12hod. Havlíčkův Brod Čt 15-16hod.

24.dubna 2004 se koná od 14hod. v restauraci Babylon, Ostrava-Kamenec schůze předsedů okresů Ostarva, Karviná, Bohumín a dalších z Moravskoslezského kraje. Zve KV RMS Mgr.Komárek